

Serce Jezusa, nadziejo w Tobie umierających

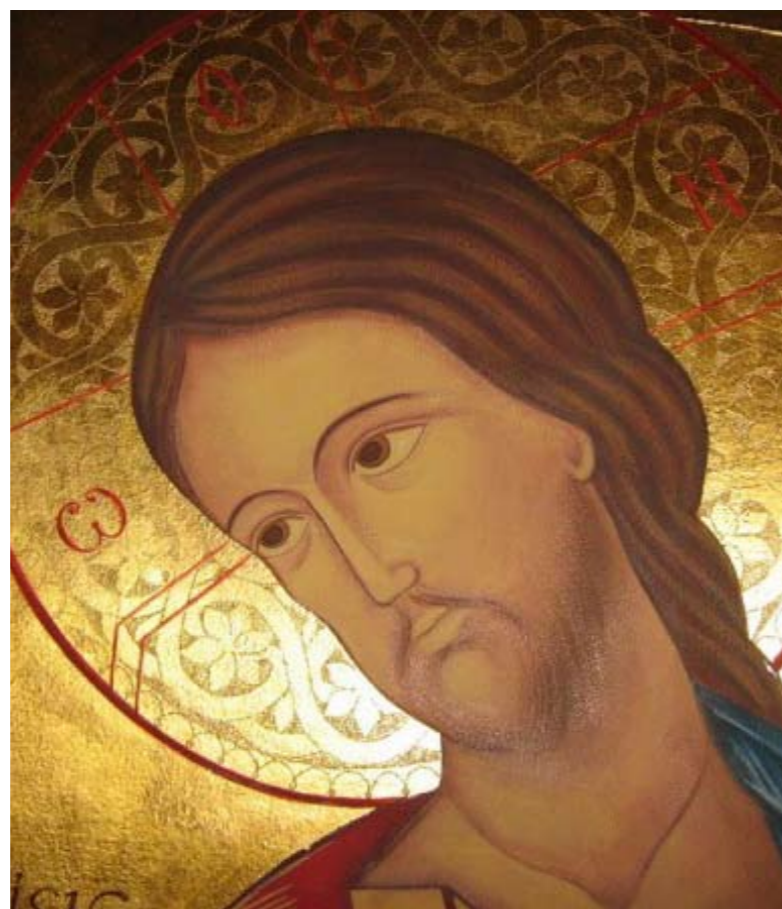
W

Wypada nam spojrzeć w świetle wiary i nadziei na problem chrześcijańskiej śmierci. Śmierć należy do ludzkiej kondycji, jest momentem kończącym doczesną fazę życia. W rozumieniu chrześcijańskim śmierć oznacza przejście od światłości stworzonej do nie stworzonej, od życia doczesnego do życia wiecznego. Skoro chrześcijanin czerpie z Serca Chrystusa światło i siłę do tego, by żyć jako dziecko Boże, to czyż mógłby z innego źródła czerpać siłę, by umrzeć w sposób godny swej wiary? „Żyjąc w Chrystusie”, musi „umrzeć w Chrystusie”. Słowa litanii wyrażają doświadczenie chrześcijanina w obliczu śmierci: oto Serce Chrystusa, Jego miłość i miłosierdzie są nadzieją i pewnością dla tego, kto w Nim umiera.

Należy jednak chwilę się zastanowić nad tym, co znaczy „umrzeć w Chrystusie”? Przede wszystkim, drodzy bracia i siostry, znaczy to odczytać bolesne i tajemnicze zjawisko śmierci w świetle nauki Syna Bożego jako odejście do domu Ojca, w którym Jezus po-przez swoją śmierć przygotował nam miejsce (por. J 14,2). Znaczy to wierzyć, że mimo rozkładu ciała, śmierć jest początkiem życia i obfitego plonu (por. J 12,24). „Umrzeć w Chrystusie” znaczy także zaufać Mu, poddać się całkowicie Jego woli, składając w Jego ręce – ręce brata, przyjaciela, dobrego pasterza – własny los, tak jak On w chwili śmierci oddał swojego ducha w ręce Ojca (por. Łk 23,46). Znaczy zamknąć oczy na światło tego świata w pokoju, w przyjaźni, w komunii z Jezusem, albowiem nic „ani śmierć, ani życie (...) nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu naszym” (Rz 8,38-39). W tej najwyższej godzinie chrześcijanin wie, że nawet kiedy jego serce oskarża go, to Serce Jezusa jest większe od jego serca i może zmyć wszelką winę, jeśli tylko okaże on skruchę (por. 1 J 3,20).

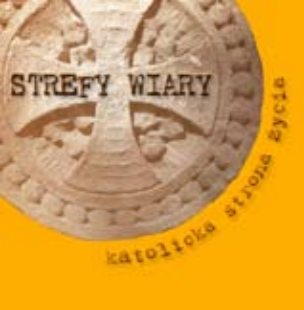
„Umrzeć w Chrystusie” znaczy też przygotować się na ten decydujący moment, przyjmując „święte znaki paschalnego przejścia”: sakrament pokuty, który jedna nas z Ojcem i z całym stworzeniem, święty Wiatyk, który jest Chlebem życia i lekiem nieśmiertelności, namaszczenie chorych, które dodaje ciału i duszy energii do ostatniej walki. „Umrzeć w Chrystusie” znaczy wreszcie „umrzeć tak jak Chrystus”, z modlitwą na ustach, z przebaczeniem w sercu, z Najświętszą Panną u boku. Ona jako Matka stała pod krzyżem Syna (por. J 19,25) i jako Matka stoi przy swoich umierających dzieciach. Ona, która przez ofiarę swojego Serca współdziałała w ich zrodzeniu do życia łaski zapewnia im swoją troskliwą, matczyną obecność, aby przez śmierć narodzili się do życia w chwale.

ZMIŁUJ
SIĘ
NAD
NAMI

[29 czerwca]

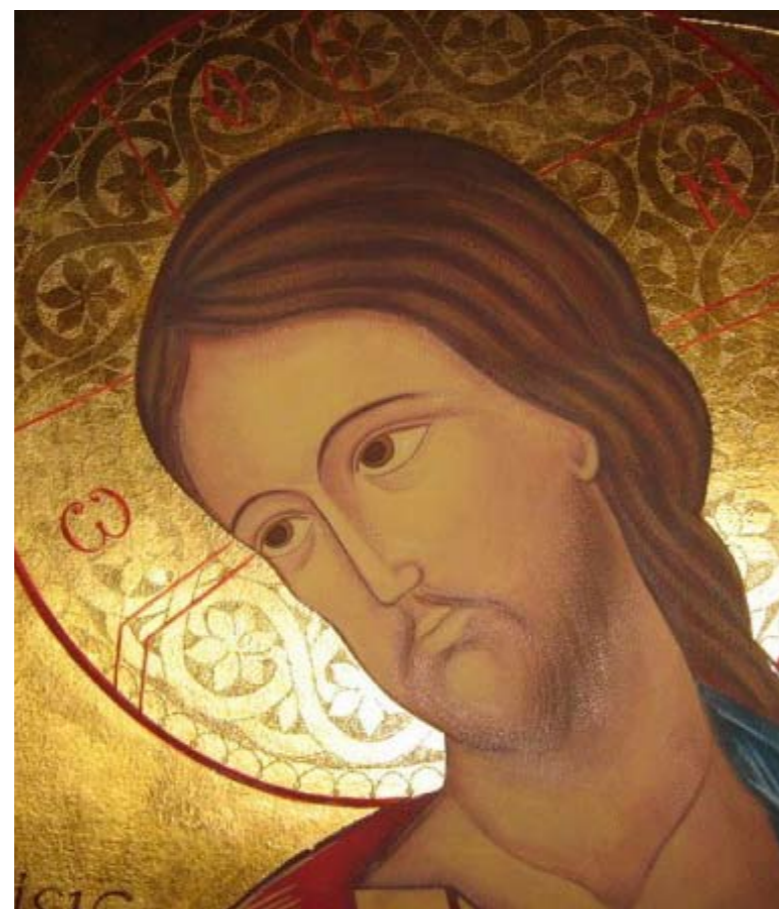
Serce Jezusa, rozkoszy wszystkich świętych

U

Uczeń Jezusa żyje na ziemi, oczekując na spotkanie z Mistrzem, gorąco pragnąc kontemplacji Jego oblicza i życia z Nim już na zawsze. W niebie spełniają się wszystkie oczekiwania: uczeń wchodzi do radości swojego Pana (por. Mt 25,21.23), kontempluje oblicze Mistrza, które jaśnieje blaskiem odwiecznego Światła (por. Hbr 1,2), już nie tylko przez krótką chwilę przemienienia (por. Mt 17,2; Mk 9,2; Łk 9,28), żyje z Jezusem życiem Jezusa. Życie w niebie jest doskonałym, nieprzemijającym, intensywnym udziałem w miłości Boga-Ojca, Syna i Ducha Świętego; jest pełnym objawieniem wewnętrznej istoty Chrystusa oraz przejściem do owej pełni życia i miłości, która wypływa z Jego Serca. W niebie błogosławieni oglądają ziszczenie wszystkich swoich pragnień, spełnienie wszystkich prorocत्व, zaspokojenie tęsknoty za szczęściem i realizację wszystkich swych dążeń.

Dlatego Serce Chrystusa jest źródłem życia i miłości świętych: w Chrystusie i przez Chrystusa błogosławieni w niebie otrzymują dar miłości Ojca, który łączy ich ze sobą węzłem Ducha Świętego, Bożej Miłości; w Chrystusie i przez Chrystusa miłują Ojca i ludzi – swych braci miłością Ducha Świętego. Serce Jezusa jest dla nich życiową przestrzenią, miejscem, w którym trwają w miłości (por. J 15,9), czerpiąc z niej ciągłą bezgraniczną radość. W Boskim Sercu Chrystusa zostaje ugaszone nieskończone i tajemnicze pragnienie miłości, które Bóg tchnął w serce człowieka. Tam ujawnia się także pełnia miłości Odkupiciela do ludzi potrzebujących zbawienia: miłość Nauczyciela do uczniów spragnionych prawdy; Przyjaciela, który usuwa podziały i wynosi sługi do rangi swoich przyjaciół na zawsze i we wszystkim. Gorące pragnienie, które na ziemi wyraża się w słowach: „Przyjdź, Panie Jezu” (Ap 22,20), w niebie przemienia się w oglądanie Pana twarzą w twarz, w stan osiągniętej szczęśliwości, połączenie życia: Chrystusa w błogosławionych, błogosławionych w Chrystusie! Spoglądając na nich oczyma duszy, jak otaczają Chrystusa razem ze swoją Królową, Najświętszą Panną Maryją, powtarzamy dziś z niezłomną nadzieją radosne wezwanie: „Serce Jezusa, rozkoszy wszystkich świętych, zmiłuj się nad nami!”

ZMIŁUJ
SIĘ
NAD
NAMI

[30 czerwca]

modlitwa

Litania
do Serca Pana Jezusa

INFO

Jan Paweł II
ROZWAŻANIA O LITANII DO NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

na podstawie:
ks. Leszek Poleszak SCJ (oprac.), *SERCE JEZUSA W DOKUMENTACH KOŚCIOŁA*, Wydawnictwo Księży Sercanów DEHON

skróty:
Redakcja

